

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **D. P. N.**, zast. Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem, se sídlem Příkop 6, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, (původně: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie), v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 16. 7. 2009 č.j. CPR-3690-1/ČJ-2009-9CPR-C218,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí vydanému Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Ostrava, Inspektorátem cizinecké policie Ostrava (dále jen správní orgán prvního stupně) dne 18.12. 2008 č.j. CPOV-3614/ČJ-2008-61PO-CI a toto rozhodnutí potvrzeno. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně podle § 87l odst. 1 písm. a) a § 87l odst. 1 písm. b) zákona číslo 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců), zrušil žalobci povolení k trvalému pobytu na území České republiky vydané oddělením cizinecké policie v Jeseníku pod č.j. SCPP-00305/OV-XI-CI-2006.

Žalobce v žalobě uvádí, že není zřejmé, na základě jakých procesních předpisů bylo správní řízení správním orgánem prvního stupně zahájeno. Ustanovení § 87l zákona o pobytu cizinců neupravuje druh správního řízení a je tedy třeba jej podřadit pod již existující řízení dle správního řádu. Správní řád umožňuje ve zvláštních případech zrušit již pravomocné rozhodnutí pouze třemi instituty, a to přezkumným řízením, obnovou řízení a vydáním nového rozhodnutí. Žalobci není jasné, které z těchto tří řízení bylo provedeno.

Obecně lze správní řízení o zrušení práva přiznaného dřívějším pravomocným rozhodnutím provést v případě, že žalobce pozbyl některý z předpokladů pro dříve přiznaný nárok, tedy nastal nový právní stav, resp. vyvstala nová pro řízení významná skutečnost.

V případě, že dochází ke zpětnému zrušení práva už přiznaného na základě skutečností, které existovaly již v době jeho vydání, je nutné postupovat v rámci zvláštní úpravy správního řádu o mimořádných opravných prostředcích včetně dodržování stanovených lhůt. Tyto lhůty nebyly v daném případě dodrženy.

Žalovaný považuje postup za správný, aniž by se předmětnou námitkou žalobce blíže zabýval a pouze odkazuje na znění právní normy. Má za to, že se jedná o nové řízení, které bylo zahájeno na základě skutečností, které správní orgán zjistil až v průběhu řízení prověřováním trvalého pobytu cizince.

V další žalobní námitce žalobce namítá, že vydané rozhodnutí je v rozporu se zásadou zákazu retroaktivity a zásadou ochrany nabytých práv. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že důvodem k vydání rozhodnutí bylo účelové souhlasné prohlášení otcovství, které bylo učiněno v době, kdy bylo vydáno rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu. V takovém případě však měl správní orgán postupovat dle tehdy platné úpravy. V době vydání povolení k trvalému pobytu mohl správní orgán na základě ustanovení § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zrušit platnost povolení k trvalému pobytu pouze tehdy, pokud cizinec uzavřel manželství s cílem získat povolení k trvalému pobytu. To však jednoznačně není případ žalobce.

Žalovaný na tuto námitku uplatněnou v odvolání reagoval tak, že se nejedná o retroaktivitu. To odůvodnil tím, že skutečnosti, které vedly k vydání rozhodnutí, zjistil správní orgán prvního stupně až v době bezprostředně předcházející zahájení řízení. Z toho vyplývá, že žalovaný zjevně nepochopil smysl a podstatu retroaktivity.

Žalobce dále namítá, že určité úkony ve věci zrušení trvalého pobytu žalobce byly učiněny dříve, než bylo samotné řízení s žalobcem zahájeno, například usnesení správního orgánu prvního stupně ze dne 4.12. 2007 č.j. SCPP-3923/OV-X-CI-2007 nebo protokol o podání vysvětlení vypracovaný OCP Karviná dne 12.12. 2007.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán fakticky prověřoval všechna povolení k trvalému pobytu vydané oddělením cizinecké policie v Jeseníku. Důvodem pro pozdější zahájení tohoto řízení tedy nebyla objektivní skutečnost vedoucí k závěru, že v případě žalobce mohlo dojít ke splnění podmínek uvedených v ustanovení § 87l odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona o pobytu cizinců, nýbrž vadný postup oddělení cizinecké policie v Jeseníku.

Ve vyjádření k podané žalobě, které bylo soudu doručeno dne 2.12. 2009, žalovaný zopakoval argumenty uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, a navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

Ze správního spisu byly zjištěny následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Žalobci byl rozhodnutím ze dne 2. 8. 2006 povolen trvalý pobyt na území ČR za účelem sloučení rodiny s jeho nezletilým synem P. H..

Ve spise je nejprve založeno sdělení vyhotovené Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím cizinecké a pohraniční policie Ostrava, Oddělením cizinecké policie Karviná ze

dne 13.12. 2007 č.j. SCPP-2250/OV-I-7-2007, adresované správnímu orgánu prvního stupně, ve kterém se uvádí, že na základě usnesení správního orgánu prvního stupně ze dne 4.12. 2007 č.j. SCPP-3923/OV-X-CI-2007 byla dne 12.12. 2007 provedena kontrola příslušníky cizinecké policie na adrese X,. Na této adrese se zdržuje paní D. E., která je matkou nezl. P. H.. V příloze tohoto sdělení je protokol o podání vysvětlení, který byl s paní D. E. sepsán. Z obsahu tohoto protokolu vyplývají skutečnosti nasvědčující tomu, že žalobce uznal otcovství k P H účelově v úmyslu získat trvalý pobyt na území České republiky.

Opatřením ze dne 11.6. 2008 č.j. CPOV-3614/ČJ-2008-61PO-CI bylo zahájeno správní řízení ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

Ve správním spise je založen rodný list P. H. vystavený dne 25.7. 2005, v němž je uvedeno, že otec tohoto dítěte je neznámý. Dále je ve spise založen druhý rodný list P.H. ze dne 25.7. 2006, v němž je jako otec uveden žalobce. Dále je ve spise založena kopie doslovného výpisu z matriky, ze kterého vyplývá, že dne 24.7. 2006 se žalobce dostavil a určil společně s matkou dítěte souhlasným prohlášením otcovství k uvedenému dítěti.

Dne 26.8. 2008 byl s paní D. E. sepsán protokol o vyjádření účastníka řízení, ve kterém uvedla, že se s žalobcem seznámila až po narození syna. Uvedla, že žalobce není jeho biologickým otcem, s tím, že pravého otce nebude uvádět. Dále uvedla, že od žalobce nedostala žádnou finanční odměnu za zapsání žalobce do rodného listu P. H., ale že žalobce slíbil, že bude platit 500,- Kč měsíčně na výživném. Tuto dohodu však nesplnil, ačkoliv o výživném bylo rozhodnuto soudem. Uvedla, že žalobce viděla naposledy na matrice při zápisu, že se žalobce na výchově nezl. P. H. nijak nepodílí, a na dotaz, zda by mělo zrušení trvalého pobytu žalobci dopad do rodinného života jí samé nebo jejího dítěte, uvedla, že by to žádný dopad nemělo.

S žalobcem byl sepsán protokol o vyjádření účastníka řízení dne 9.10. 2008. Žalobce uvedl, že do České republiky přicestoval poprvé někdy v roce 1996, a to nelegálně. Poté odcestoval do Polska a v letech 2003 a 2004 několikrát přijel do České republiky. Jelikož byl mladý, tak si užíval. Uvedl, že se seznámil s paní D., jejíž příjmení si již nepamatuje. S touto paní D. asi dvakrát souložil a poté se vrátil zpět do Polska. V roce 2006 mu volali známí, že má s paní D. dítě. Proto přijel zpět do České republiky a navštívil paní D.. To, zda je ve skutečnosti biologickým otcem dítěte, neví. Žalobce souhlasil, že bude zapsán do rodného listu dítěte, ale bude platit pouze výživné a o dítě se starat nebude, neboť ani žalobce ani paní D. to nechtěli. Uvedl, že v roce 2006 poslal přes kamaráda do České republiky výživné na 3 roky dopředu. Potvrdil, že na výchově dítěte se nepodílí. Uvedl, že od roku 2006 pracuje v Polsku, kde i bydlí. Do České republiky jezdí minimálně. V České republice má známé, kteří mu dají vědět, pokud dostane nějakou poštu. Uvedl, že by mu nevadilo, kdyby mu byl zrušen trvalý pobyt, ale dítě by pak nemělo otce a on by se o ně nemohl starat. Současně však uvedl, že zde chce mít trvalý pobyt, aby mohl posílat peníze na dítě.

Oznámením ze dne 18.11. 2008 správní orgán prvního stupně žalobci sdělil, že správní řízení, které bylo zahájeno podle § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, je rozšířeno i o ustanovení § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Současně je v tomto oznámení uvedeno, že narušení veřejného pořádku závažným způsobem spatřuje správní orgán v tom, že zapsání žalobce do rodného listu jeho otce dítěte bylo provedeno pouze s cílem získat statut rodinného příslušníka občana České republiky a tím i povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

Podáním doručeným správnímu orgánu prvního stupně dne 16.12. 2008 se žalobce vyjádřil k zahájenému řízení prostřednictvím svého právního zástupce. V tomto vyjádření uvedl shodně jako v žalobě, že mu není zřejmé, který z mimořádných opravných prostředků

zahájené řízení představuje. Současně poukázal na zásadu zákazu retroaktivity a ochrany nabytých práv, podobně jako v podané žalobě.

Rozhodnutím ze dne 18.12. 2008 bylo podle § 87l odst. 1 písm. a) a § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zrušeno povolení žalobce k trvalému pobytu na území České republiky. Správní orgán prvního stupně v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že ve správním řízení bylo zjištěno, že žalobce uznal otcovství k P. H. účelově v úmyslu získat povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Takové jednání považuje správní orgán prvního stupně za účelové obcházení zákona o pobytu cizinců, což dle jeho mínění představuje závažné narušení veřejného pořádku.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém uvedl podobně jako v žalobě, že mu není jasné, na základě jakých procesních předpisů bylo řízení zahájeno. Dále poukázal na porušení zásady zákazu retroaktivity a zásady ochrany nabytých práv. Poukázal i na to, že některé úkony byly činěny dříve, než bylo samotné řízení zahájeno.

O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 16.7. 2009 č.j. CPR-3690-1/ČJ-2009-9CPR-C218 tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný nejprve shrnul průběh správního řízení a k odvolacím námitkám následně uvedl, že v době před zahájením řízení byly prováděny úkony ke zjištění, zda je dán důvod k postupu podle ustanovení § 87l odst. 1 písm. a) nebo písm. b) zákona o pobytu cizinců. Následně uvedl, že se jedná o nové řízení, které bylo zahájeno na základě skutečností, které správní orgán zjistil až v průběhu prověřování trvalého pobytu cizince. Nejedná se tedy o přezkumné řízení ani o obnovu řízení, jak žalobce namítá. Jedná se o nové řízení, které je zakotveno v zákoně o pobytu cizinců, kde ustanovení § 87l odst. 1 písm. a) a § 87l odst. 1 písm. b) uvádějí, že policie zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení závažným způsobem narušuje veřejný pořádek a jestliže se držitel tohoto povolení dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství. K namítanému porušení zákazu retroaktivity žalovaný uvedl, že nové skutečnosti, které vedly k zápisu žalobce do rodného listu P.H., byly zjištěny až v roce 2007, tedy správní orgán postupoval podle zákona o pobytu cizinců v platném znění. Nejedná se tedy o retroaktivitu, jak žalobce namítá.

S ohledem na to, že podle novely zákona o pobytu cizinců provedené zákonem č. 427/2010 Sb., přešla s účinností od 1. 1. 2011 působnost ve věcech povolování pobytu cizinců na Ministerstvo vnitra, jednal soud nadále podle § 69 s. ř. s. jako s účastníkem řízení s Ministerstvem vnitra, resp. s Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která je odvolacím orgánem.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Nejprve soud posuzoval důvodnost žalobních námitek procesního charakteru. Žalobce předně namítal, že ze spisu není zřejmé, jaký charakter mělo vedené řízení. Žalobce totiž dovozuje, že rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ve spojení s žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného bylo v jakémsi nespecifikovaném přezkumném řízení zrušeno

původní rozhodnutí o povolení trvalého pobytu na území ČR. Tak tomu ovšem není.

V daném případě bylo vedeno řízení o zrušení o povolení k trvalému pobytu žalobce podle § 871 zákona o pobytu cizinců. Jedná se o samostatné řízení zahajované z úřední povinnosti a jeho podstatou není přezkum správnosti původního rozhodnutí o povolení trvalého pobytu. Podle tohoto ustanovení může totiž být povolení k trvalému pobytu zrušeno i na základě skutečností, které nastanou až poté, kdy povolení bylo vydáno. O tom jasně svědčí např. odst. 2 tohoto ustanovení, podle kterého příslušný orgán „rozhodnutím dále zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže o to držitel tohoto povolení požádá“, nebo odst. 1 písm. d), podle něhož je důvodem pro zrušení povolení k trvalému pobytu skutečnost, že cizinec nepobývá na území po dobu delší než 2 po sobě jdoucí roky. Nejedná se tedy o žádný z typů opravných prostředků zmiňovaných žalobcem, ale o samostatné řízení zahajované z moci úřední podle § 46 správního řádu. Z tohoto důvodu není vázáno rozhodování v tomto řízení na žádné lhůty ve vztahu k době vydání rozhodnutí o povolení trvalého pobytu.

Zákon na druhé straně ovšem nevylučuje ani to, aby bylo řízení podle § 871 zákona o pobytu cizinců zahájeno i v případě, pokud teprve následně vyjde najevo, že podmínky uvedené v tomto ustanovení byly splněny již v době, kdy byl cizinci trvalý pobyt povolen. Ani v takovém případě se ovšem nejedná o přezkoumávání původního rozhodnutí, kterým byl trvalý pobyt povolen. Ustanovení § 871 zákona o pobytu cizinců totiž umožňuje zrušit rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu pouze při splnění podmínek uvedených v tomto ustanovení, tj. nestačí, pokud se následně ukáže, že nebyla splněna jakákoli podmínka pro povolení k trvalému pobytu, nadto je možnost zrušení povolení k trvalému pobytu vázána na posouzení podmínky, zda rozhodnutí bude přiměřené z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince (čímž je mj. zajištěno dodržení zásady ochrany nabytých práv, které se žalobce v žalobě dovolává).

Na to navazuje i vypořádání další žalobní námitky procesního charakteru, totiž že některé úkony byly ze strany správního orgánu prvního stupně činěny ještě před zahájením řízení. Podle § 42 správního řádu „správní orgán je povinen přijímat podněty, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední“. Podnět přitom může podat kterákoli fyzická nebo právnická osoba nebo i správní orgán a osoba podatele je zcela nerozhodná. O tom, zda řízení bude skutečně zahájeno, totiž rozhodne výhradně správní orgán, který je k zahájení řízení věcně a místně příslušný, a při posuzování této otázky zkoumá výhradně to, zda jsou dány podmínky pro zahájení řízení, nikoli to, která osoba dala k zahájení řízení podnět. Je pak třeba zdůraznit i to, že řízení zahajované z moci úřední může správní orgán zahájit i z vlastního podnětu, tj. i tehdy, kdy žádný podnět „zvnějšku“ k zahájení takového řízení neexistuje.

Podle § 137 správního řádu pak platí, že k prověření oznámení, ostatních podnětů a vlastních zjištění, která by mohla být důvodem k zahájení řízení z moci úřední, opatřuje správní orgán nezbytná vysvětlení. Z tohoto důvodu není v rozporu se zákonem postup správního orgánu prvního stupně, který ještě před zahájením správního řízení opatřil dne 12. 12. 2007 protokol o podání vysvětlení s paní D. E. Tento protokol sloužil pouze k posouzení toho, zda má být řízení podle § 871 zákona o pobytu cizinců zahájeno, a jako podklad pro vlastní rozhodnutí použit nebyl, neboť paní D.E. byla znovu vyslechnuta již v pozici účastníka řízení dne 26. 8. 2008, tj. již po zahájení správního řízení.

Pokud jde o usnesení správního orgánu prvního stupně ze dne 4. 12. 2007 čj. SCPP-3923/OV-X-CI-2007, není písemné vyhotovení tohoto usnesení ve správním spise obsaženo a je zmíněno toliko jako podnět k tomu, aby oddělením cizinecké policie Karviná byl opatřen právě shora zmíněný protokol o podání vysvětlení s paní D. E.. Toto usnesení nikde v odůvodnění rozhodnutí žalovaného není zmíněno a nesloužilo tedy jako podklad pro rozhodnutí. Není tedy zřejmé, jak by mohl být žalobce zkrácen ve svých právech skutečností,

že toto usnesení bylo vydáno ještě před zahájením vlastního správního řízení, a ostatně ani žalobce v žalobě nijak neuvádí, jaký konkrétní dopad do jeho práv tato skutečnost měla.

Pokud jde o hmotné posouzení případu, je třeba vidět, že správní orgány shledaly dva zákonné důvody pro zrušení povolení k trvalému pobytu, a to jednak důvod podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců (tj. že žalobce závažným způsobem narušuje veřejný pořádek) a jednak důvod podle § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců (tj. že účelově prohlášeným souhlasem žalobce bylo určeno otcovství). Každý důvod sám o sobě by přitom mohl být důvodem pro zrušení povolení k trvalému pobytu. Aby mohla být žaloba úspěšná, musel by tedy žalobce úspěšně zpochybnit oba tyto důvody, které správní orgány k vydání jejich rozhodnutí vedly. Žalobce však podanou žalobou zpochybňuje toliko druhý z důvodů, tj. důvod podle § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. S ohledem na to, že soud je při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vázán uplatněnými žalobními námitkami, nemohl podrobit svému přezkumu závěr správních orgánů o tom, že žalobce svým jednáním narušuje závažným způsobem veřejný pořádek. Vzhledem k tomu ovšem není třeba se otázkou naplnění podmínek ust. § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců a navazující námitkou porušení zásady zákazu retroaktivity a ochrany nabytých práv vůbec zabývat, neboť i kdyby žaloba byla v této části důvodná, nemohlo by to být dostatečným důvodem pro to, aby na základě žaloby mohla být rozhodnutí správních orgánů v této věci zrušena.

Soud se zabýval i otázkou, zda nelze z obsahu žaloby dovodit, že žalobce svými námitkami obsahově míří i proti důvodu zrušení trvalého pobytu podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ačkoli to výslovně neuvádí. Je totiž povinností soudu posoudit žalobu podle jejího obsahu, bez ohledu na to, zda žalobce případně své námitky podpořil odkazem na nesprávná ustanovení právních předpisů. Soud dospěl k závěru, že v daném případě tomu tak není. Žalobce po hmotněprávní stránce namítal toliko porušení zásady zákazu retroaktivity. Ustanovení § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců je v zákoně obsaženo ve stejném znění již od doby, kdy byl žalobci trvalý pobyt na území ČR povolen, nedošlo od té doby k žádné jeho změně (a to ani ke dni vydání tohoto rozsudku), a je tedy zřejmé, že ve vztahu k tomuto ustanovení k porušení zásady zákazu retroaktivity dojít nemohlo. Žalobní námitka o porušení zásady zákazu retroaktivity tedy proti aplikaci tohoto ustanovení tedy zjevně mířit nemůže.

Žalobce tedy v žalobě nezpochybňuje ani to, že by jeho uznání otcovství k P.H. bylo účelové, a nezpochybňuje ani to, že tímto jednáním se dopustil narušení veřejného pořádku závažným způsobem. Žaloba tak nemůže být za této situace úspěšná.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. ledna 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu